

§ 53.

Efter Boets Deling og Skiftets Slutning hæfte Arvingerne En for Alle og Alle for En for den Gjæld, som har været anmeldt og krævet betalt i Boet forinden dets Deling; for anden Gjæld, for saa vidt den ikke er bortfalden som uanmeldt, hæfte Arvingerne kun i det Forhold, hvori de ere berettigede til at tage Arv, medmindre de ifølge Overenskomstens Indhold ere En for Alle og Alle for En forpligtede, eller den Afdøde har været regnskabspligtig for Kongens Penge, Børnepenge, Fattiges Penge eller Kirkepenge, og Arvingerne have delt Boet uden først at aflægge saadant Regnskab.

§ 54.

Naar Arv og Gjæld er vedgaaet, kan der gøres Arrest i de til Boet hørende Formuesgjenstande, ligesom der i dem kan søges Fuldgjørelse ved Exekution og Tvangsauktion, naar et behørigt Exekutionsgrundlag er tilstede. Arrest, som forud for Boets Overtagelse maatte være gjort i de til det hørende Formuesgjenstande, træder atter i Kraft, som om den ikke var bleven afbrudt.

§ 55.

Den, der vil gjøre nogen Fordring paa den Afdøde gjældende for derefter at søge Exekution i Boet, kan anlægge Retslag mod Arvingerne ved Retten paa det Sted, hvor Boet behandles.

Arvingerne ere pligtige at give Møde efter Stævning, forkyndt for Skifteretten med Varsel beregnet efter dens Embedskontor, forøget med et Tillæg af 14 Dage; det er Skifterettens Pligt at meddele dem Underretning om Stævningen.

§ 56.

Med de heromhandlede Boer bliver der i øvrigt at forholde efter de i foregaaende Kapitel givne Regler, for saa vidt ikke denne Lovs Bestemmelser medføre Andet.

Kapitel 5.

Om Behandling af Dødsboer, naar der er en efterlevende Ægtefælle, som personlig hæfter for Boets Gjæld.

§ 57.

Naar der i Dødsbo er efterlevende Ægtefælle, som hæfter for Boets Gjæld, blive, for saa vidt Boet ikke skal behandles som Konkursbo enten ifølge Ængstlevendes Begjæring eller paa Grund af Konkurslovens § 145, nedensaaende Regler at følge, hvad enten Arvingerne ere den Afdødes Udarvinger eller Evsarvinger, hvortilmod de ovenfor om Behandlingen af Dødsboer i Almindelighed givne Forskrifter blive at følge, naar Dødsbo skal skiftes, og den overlevende Ægtefælle ikke hæfter for Boets Gjæld.

§ 58.

Naar den længstlevende Ægtefælle, som er ansvarlig for Boets Gjæld, skal skifte med den Forstafdødes Arvinger, har Skifteretten at sørge for, at der ikke derved sker videre Standsning i Boets Benyttelse af den Paagjældende end høist nødvendigt.

Kun for saa vidt der er særlig Grund til at befrygte, at den Ængstlevende, medens Skiftet staar paa, utilbørligt vil fornylle Boets Tilstand, kan Skifteretten enten af egen Drift